

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ И ПОЧЕТАК ДРУГОГ СРПСКОГ УСТАНКА

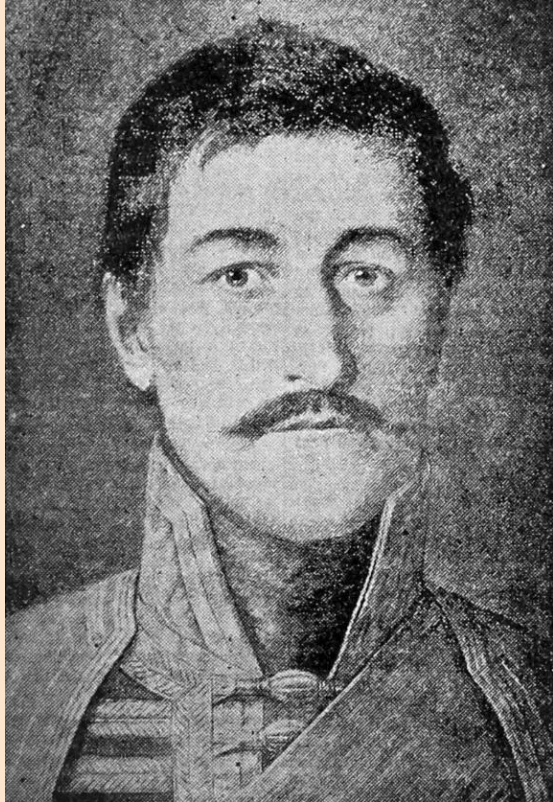

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ

Милош се родио око 1780 године, у нахији ужичкој у селу Добрињи. Рано оставши без оца, одрастао је у сиромаштву. У години 1805-ој Милош постаде војвода. Он је ту славну титулу заслужио јер је вазда напред у боју трчао и готово га је свуда јуначка срећа добро служила.

У години 1807.-ој страшно је рањен у Ужицу, да су га сви били ожалили. Пошто је оздравио брат Милан му поклони Ужичку нахију. Од многих јунака разликовао се по томе што око себе није окупљао бећаре и хајдуке већ кућевне људе.

У години 1813-ој одреди га сенат и Црни Ђорђије да иде с војском на Дрину.Пошто ово Турци узеше би послан на равањ где се 17 дана битка водила.Кад Турци и ту надвладаше, Милош се повуче у своју нахију,не хте у Немачку прећи.Када га је на то Јаков Ненадовић наговарао,Милош му одговори:

“Ја брате у Немачку нећу,нити имам куда.Да ја са голим животом бежим,а Турци да робе и препродају моју стару мајку,жену и децу!Боже сачувај!Него идем у моју нахију па куд остали онолики народ,туда ћу и ја.Доста је народа изгинуло са мном па неће бити никаква неправда ако и ја са народом пропаднем и погинем.”!

Кад се врати у своју нахију,Турци позову Милоша да се преда, дајући му веру да му ништа бити неће него ће га још и окнежити, само да помогне народ,предавати и умирити.

Сулејман Паша Скопљак што је у Београду био постављен, посини Милоша и даде му бурунџију да је пуновласни обор-кнез над три нахије: Рудничком, Крагујевачком и Пожешком. Једном га је приликом показивао младој господи Турској говорећи:

“Видите ли овога мога малога кнеза и посинка! Колико се сад чини миран покоран, ја сам од њега неколико пута бежао да нисам знао куд ћу ударити, па ми ево најпосле и руку преби на Равњу. Ти си ме ово ујео (показа рањену руку Милошу), а Милош му одговори: Ја ћу ту руку и позлатити честити пашо.”

Сулејман паша допусти освету над покореним Србима. Он је завео страховладу гору од дахијске. Везиров зулум био је неиздржив и до тада незапамћен. Народу то дојади, јер се био одлучио од тога те му опет постаде милији рат него ли такав мир. Буна плану у нахији Пожешкој и Јагодинској, а бивши војвода Хаџи-Продан поручи Милошу да им он буде старешина уместо Карађорђа. Милош видећи да од те буне ништа бити не може отпоручи да он у то пристати неће, него да и они гледају да се примире. Буна убрзо беше угушена а паша уведе још већи терор над народом верујући да ће земљу умирити застрашивањем. Људи видевши да више ни у чем нису сигурни почеше се спремати за устанак.

11.априла 1815.године на Цвети, Милош у Такову учини скупштину и сав сабор нађе да другачије не може бити него да се бију са Турцима док сви не изгину.Милоша изаберу за старешину.Он отиде па обуче своје војводске аљине и припаше оружје,па онако накићен изиђе носећи свој војводски барјак те повиче:

“ЕВО МЕНЕ,А ЕТО ВАМ И РАТА СА ТУРЦИМА!”

ПОЧЕТАК ДРУГОГ СРПСКОГ УСТАНКА

После збора у Такову, Милош
распише књиге на све стране да
народ устане на оружје и мало и
велико. На те гласове народ скочи и
повади из клада и пањева своје
сакривено оружје па удари на Турке.
Паше су нудиле преговоре из страха
од руског посредовања. Мрашли Али
паша није хтео тражити оружје од
народа него му поручи: **“Будите ви
само цару покорни, па ако хоћете
не само пушке него топове за
појасом носите.”**

Милош са Марашли Али пашом уговори ово:

- 1)Да се Турци не мешају у купљење пореза
- 2)Да код сваког муселима седи по један српски кнез
- 3)У Београду да седи 12 српских кнезова,да суде Србима за веће кривице.

Тако Срби поделе власт Турцима.Цела Милошева политика састојала се у овоме:да убеди Турке да је он њихов човек па да тако извлачи нове уступке.Када је султанов изасланик донео царев ферман у коме су Србима била призната разна аутономна права у оквиру Османске царевине,требао га је прочитати пред народном скупштином и од ње узети изјаву да су Срби задовољни са царевом милошћу и да више друго неће тражити, Милош је казао:”**Е ово ја не смем да примим.Зашто?,упитао је Турчин.Зато!’-рекао је Милош,ако кажем да сам задовољан са овим што нам цар даје и да више ништа не тражим,ја могу увредити светлога цара,јер се може помислити да ја сумњама не верујем у цареву милост,а ја то не смем да учиним.**

Ја знам да је царева милост неизмерна и да ће нам он и убудуће давати докле год буде давао ја ћу да примам.”

“Па шта би сте ви Срби желели да вам цар путем милости учини?,упитаће царев изасланик.

“Тражимо да нам цар да аутономију.”

1817.године Карађорђе се вратио у Србију преко тајног грчког удружења “Хетерија” са циљем да подигне устанак. Милош,када чу да је Ђорђије стигао ,пошаље своје људе у село Радовање Вујици Вулићевићу,куму Карађорђевом,те га на спавању убише.Милош онда главу Карађорђеву однесе београдскм паши,а овај започне разговор са главом мртвога вожда.Хвалећи његово јунаштво за живота,говори глави како би они,Турци да су га погубили, за разлику од ових његових Срба,као јунака сахранили,а ови ето главу у зобници коњској предадоше.!

Милош прозбори:

“Не сипај ми со на рану!И пази где ћеш се клањати,у Београду још дуго нећеш! И немој мислити да нема више Црног Ђорђија,пуна их је Србија,све црњи од црњега!”

Милош је убио Карађорђа,не због тога што му је био политички ривал, већ што му је сметао у спровођењу политике зарад интереса свога народа.

СРБИЈА НАКОН

Србија је 1830. постала полунезависна држава са својом династијом под турским суверенитетом и руском заштитом. Укинута је турски феудализам а 1833. Турци су вратили шест нахија које су биле у Првом српском устанку ослобођене. Тиме је Србија била за једну трећину увећана

УСТАНКА

Без Милоша Обреновића и његове политичке вештине, Карађорђево дело ослобођења Србије не би се могло остварити.

ЛАНА ЈОВАНОВ ,5-4